

Avui 2 d'abril dia mundial de conscienciació sobre l'autisme. Des de la Federació Catalana d'Autisme volem posar de manifest les necessitats del col·lectiu de persones amb autisme/autistes.

A la Federació Catalana d'Autisme, en poc més de dos anys hem passat de ser 9 entitats Federades a ser 35 entitats de tot el territori català, **es posa així de manifest la necessitat de la nostra existència**. Representem a més de 4000 famílies que viuen el seu dia a dia amb moltes dificultats en diferents àmbits; escolar, sanitari, laboral i social. El moviment associatiu familiar, que és l'eix i la vèrtebra d'aquesta Federació, va néixer en defensa dels drets dels seus fills i filles.

La convenció de l'ONU dels drets de les persones amb discapacitat vol garantir la inclusió social de totes les persones amb discapacitat. Aquest tractat internacional va ser ratificat per l'Estat Espanyol l'any 2008. Fa més de 13 anys i encara hi ha moltes mancances. És per això que en una data tan assenyalada, des de la Federació Catalana d'Autisme en representació a les entitats que en formen part, volem manifestar que:

- Continuem sent un col·lectiu invisible, on des de la mateixa administració se'ns discrimina per raó de discapacitat i no se'ns té en compte a l'hora d'impulsar i organitzar serveis que garanteixin els drets de les persones amb autisme/ autistes.
- Hem de continuar treballant perquè els infants amb autisme puguin accedir a l'escola ordinària, com qualsevol infant neurotípic tal i com s'estableix al Decret de l'Escola Inclusiva de 2017: això és possible si es posen els suports humans i tecnològics necessaris. S'ha de treballar de forma transversal amb els diferents Departaments de Drets Socials i Educació perquè la inclusió dels nens i nenes amb autisme sigui una realitat.
- Demanem que es redueixi la desinformació inter-departamental i que no es creïn buits legals que només porten a un increment de la vulnerabilitat de la població que aquests departaments s'han compromès a defensar.
- Pel que fa a la Salut, les persones amb autisme tenen una esperança de vida un 16% menor que la resta de població. Cal seguir treballant en programes de reformulació de l'atenció en els entorns sanitaris per a fer possible l'atenció adequada a aquestes persones, a qui se'ls està negant, també en aquest camp, un dret.
- S'ha de garantir l'accessibilitat i l'oportunitat a llocs de treball dignes independentment de les capacitats de cadascú: la diversitat existeix, és real i cal treballar per poder conduir-la a un pla d'igualtat. El col·lectiu de persones amb autisme és el que menys inclusió social i laboral té dins de les diferents diversitats arribant a índex d'atur de fins a un 80%.
- Lamentem la manca de programes públics de vida adulta específics per a persones adultes i no es promou la vida independent amb els recursos especialitzats que es necessiten, això fa que a molts centres residencials convisquin amb altres discapacitats i estiguin rebent uns serveis no adequats a la seva condició.
- Reivindiquem la necessitat dignificar i protegir les famílies per tal que millorin la seva qualitat de vida i que puguin viure i gaudir dels diferents cicles vitals: cal suport a les famílies de gent gran i evitar que siguin cuidadors endèmics o que aquesta cura els vingui reconeguda i recompensada.

- Demanem també que la dona tingui el paper que es mereix també en matèria de diagnòstic, suports, accessos i informació ja que les dones dins l'espectre viuen una doble discriminació, primer de gènere i segon per l'autisme.
- Demanem que la cartera de Serveis Socials obri línies específiques per a les persones amb autisme, amb ràtios i perfils professionals que puguin garantir la qualitat d'atenció de la mateixa manera que es fa amb altres col·lectius com la discapacitat intel·lectual, la discapacitat física, persones sordcegues, persones amb problemes de salut mental, etc. Aquesta atenció i acompanyament especialitzats i ràtios d'atenció adequades han de ser per a totes les persones que tinguin autisme/siguin autistes, tinguin les necessitats de suport que tinguin i el grau que tinguin.
- És necessari proposar un envelliment digne i de qualitat per la població autista que passi per la desinstitucionalització i que garanteixi la seva participació en la comunitat.
- L'assistència personal és una alternativa a la institucionalització, un objectiu a escala europea, i una possibilitat que contribueix, no només a reduir les despeses públiques, sinó, i sobretot, a potenciar la participació comunitària de les persones amb autisme i la garantia d'una xarxa i un suport social quan els referents d'aquestes persones hagin mort. És necessari el seu impuls, a Catalunya tan sols hi ha 81 persones amb assistència personal i només 14 d'aquestes persones tenen autisme.
- Demanem de nou, que es repregui el calendari de treball per tirar endavant el programa pilot per a persones amb autisme/autistes que és fonamental per poder posar en marxa el nou decret d'assistència personal. Considerem greu que de les 81 persones amb assistència personal a Catalunya, les 14 persones amb autisme rebin una prestació menor perquè estan dins l'espectre o no estan a altres pilotatges.

Des de la Federació Catalana d'Autisme seguirem treballant per crear aliances, per construir noves realitats, per sumar cada cop més col·lectius en aquesta perspectiva de participació comunitària i d'igualtat de drets. Perquè el futur és cosa de totes i de tots: res no ens parà. Seguim sumant, seguim construint.